

[Hans Nielsen.]

synspunkt, som den ærede Ordfører for Regeringspartiet, og jeg skal da erkende, at man her foreslaar Bestemmelser, som baade med Hensyn til Konfektionsvarer og med Hensyn til Skotøj kan faa Betydning for det forbrugende Publikum. Jeg har imidlertid den Anke overfor den højtærede Minister, at disse Lovforslag kun omfatter to Varer, medens Befolkningen er Genstand for en mere eller mindre bedragerisk Fremfærd ogsaa med Hensyn til mangfoldige andre af de Forbrugsartikler, som de til daglig skal benytte. Og derfor maa jeg tilstaa, at det vilde have tiltalt mig, om dette Lovforslag havde indeholdt en Bemyndigelse for Ministeren til ogsaa paa andre Omraader at skride ind nøjagtig paa samme Maade, som der vil blive skredet ind paa de to Omraader, her er Tale om. Men jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister under Lovforslagenes videre Behandling her i Tinget vil være villig til Forhandling baade om Enkeltheder i Lovforslagene og eventuelt om andre Spørgsmaal af lige saa stor Betydning for den store Befolkning.

Jeg maa tilstaa, at det bedrøvede mig i nogen Grad at høre den ærede Ordfører, der havde ikke saa ganske faa Betæneligheder, selv om jeg dog maa opfatte den ærede Ordførers Udtalelser saaledes, at han i det store og hele accepterer disse Lovforslag. Men hvis man paa alle de Punkter, hvor den ærede Ordfører havde Betæneligheder, skulde gaa den Vej, han vilde, vilde man forringe Lovforslaget, og jeg synes, at Ministeren har taget tilstrækkeligt Forbehold. Jeg maa i alle Tilfælde sige, at vi har adskillige andre Ønsker; vi kunde saaledes ønske, at Ministeren var gaaet betydelig videre paa disse Omraader, hvad jeg nærmere skal dvæle et Øjeblik ved.

Det bedste af de foreliggende Lovforslag, set fra mit Synspunkt, er det, som omhandler Fremstilling og Indførsel af Læder i Skotøj. For det første bibeholdes de Bestemmelser, som hidtil har været gældende vedrørende Pap og Kunstlæder i Skotøj, og dem kan jeg fuldt ud give min Tilslutning. Jeg maa ogsaa udtale min Anerkendelse af, at det i § 1 er blevet forbudt ikke alene at indføre Læderet, men ogsaa at indføre Skotøj, hvori der findes anvendt saadant Læder; thi hvis man ikke havde den sidste Bestemmelse med, saa mener jeg, det var en meget tvivlsom Foranstaltning, der her foreslaas, for saa vidt man kun anvendte den overfor Fabrikation her i Landet, men ikke maatte anvende den overfor Indførsel af Skotøj. Efter den Fremstilling, der er givet

mig fra sagkyndig Side, vil jeg mene, det er en meget betimelig Foranstaltning, der her er foreslaaet. Den ærede Ordfører synes at være i Tvivl om, hvorvidt Læderet bliver bedre eller ringere ved at blive underkastet den Proces, som kaldes Betyngning, og som bestaar i, at man nedsænker Læderet i Vædske, der trænger ind i og tilstopper alle Porer i det. De fleste har sikkert gjort Erfaringer med Hensyn til saadant Læder, idet det uheldige i Almindelighed ytrer sig ved, at Læderet — naar man har faaet et Par nye Saaler eller et Par nye Støvler — i Løbet af ganske kort Tid flosser i Kanten, meget hurtigt brydes op i Ydersiden af Saalen og i det hele taget er en Lædervare, der ikke passer til vort Klima. Derfor har ogsaa baade Norge og Sverige for længst gennemført Bestemmelser som dem, den højtærede Minister nu foreslaar. Der er efter min Mening ingen Tvivl om, at denne Proces er ensbetydende med en meget stor Forringelse af Læderet, og den sker alene for Profitens Skyld, idet det betyngede Læder er tungere end det almindeligt garvede, og da Læder sælges efter Vægt, opnaar man en højere Pris for det samme Kvadratindhold betyngt Læder end for almindeligt garvet Læder. Den ærede Ordfører svæver vist i en Vildfarelse, naar han tror, at man i Norge ikke har udnyttet Loven deroppe særlig effektivt. Tværtimod er der givet mig den Meddelelse — som jeg ikke kan tro er fejlagtig —, at man anvender Loven betydeligt skrapere end i Sverige, hvilket maaske har sin Aarsag i, at Sverige kun indfører meget lidt Skotøj fra Udlandet, medens Norge har haft en større Import af udenlandsk Fodtøj. Jeg er altsaa meget tilfreds med, at den højtærede Minister har ladet Bestemmelsen gælde baade for Læder og for færdigt Fodtøj.

Hvad den foreslaaede Mærkning angaar, har jeg ikke nogen Indvending at gøre imod den, den forekommer mig at være ganske forstandig og anbefalelsesværdig.

Derimod har jeg med Hensyn til Kontrollen Betæneligheder og det af en anden Art end den ærede Ordfører, idet jeg ikke er sikker paa, at den Ordning, der foreslaas i § 6 — og den samme Indvending kommer jeg til at gøre imod § 2 i Forslaget om Konfektionsartikler —, vil virke helt efter sin Hensigt. For saa vidt det er Importørerne muligt at importere Skotøj og Læder, som er betyngt, og de faar det bragt i Handelen herhjemme, vil det nemlig efter min Mening være vanskeligt at standse Varen. Derfor vilde jeg ønske, baade for